

Publicerad 2008-02-29 12:04 av iderik

en finne i röven

rutten sand

i mitt tomma timglas

som spruckit från kant till kant

när jag snubblade in i mig själv

och föll tills jag insåg

att det aldrig går att landa

i någon annans ögon

min tändsticksask har blivit fuktig

av alla tårar jag tryckt ner i mina fickor

det är skönt att någon sliter

dem ut och in

annars hade det nog gått håll

jag är nedbrytbar

men går inte att återvinna

tänk om alla försvinner

när jag inte ser dem

ingen tröst i botten av mig själv

mina fötter verkar gå utan mig

men allt annat har stannat

och en sexfilig motorväg i min skalle

kraven styr

och det går ett spöke genom erik

ångestens spöke

jag bryr mig inte

om att filtrera skiten

det får komma med lite grus ibland

vad fan ska man göra

kan ju alltid torka

av mina intryck på pappret

och hoppas att de stannar där

energier

flöden

klockan som sträcker

sina armar

runt min hals

jag kväver och dränker

mina ord

en freestyle från högstadiet
på högsta volym borras in i öronen
och plötsligt har jag
alla mina tankar på kassetband
jag känner mig ofta övergiven
ensam i mig själv
ensam bland vänner
gaser i magen
och schackrutor på armen
det här är inte kommunikation
jag skriker rakt in i väggarna
och hoppas de ska rasa över mig
men de står
riktigt stadigt
och vill inte släppa ut mig

i tre dagar
grät jag tills jag fick näsblod
det här är ingen liknelse
skakade till sömns
jag orkar inte
bekymra er med min oro
kontrollbehov
vet att jag alltid
aldrig klarar allt själv
svårt att ropa
när ingen tror att vargen finns
det kanske är lika
bra att mina lungor
slutat fungera
för så fort jag andas
får jag ingen luft

det känns så här
och vad fan ska jag göra

borrhade in mina
skitiga naglar
i bröstet och slet
ut mitt hjärta
kramade det

till mos mellan fingrarna
men det gjorde bara
ont som fan
det också
är jag ett produktionsfel
saltkornet i sockerskålen
isbiten i elden
jag är också rädd för min skull
kan jag ha det så här
klarar jag mig
tydligen kan jag det
och tydligen gör jag det
mot alla odds
och med alla tvivel
som spjutspetsar i ögonen
och blir ni skräckslagna av en glimt
av mig så är det inget
av vad jag blir
och jag är mitt eget sällskap
tjugofyra timmar om dygnet
det är lite som att ha
en finne i röven

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren iderik med Poeter.se id #21806 innehar upphovsrätten